

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นถึงการรับรู้และการตีความความหมายของเด็กประถมวัยเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศในรายการโทรทัศน์ รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้และการตีความความหมายของเด็กประถมวัยเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศในรายการโทรทัศน์ ด้วยวิธีการตอบแบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม โดยอาศัยทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการทางเพศของเด็ก แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการรับสาร และแนวคิดเกี่ยวกับเพศ

ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กประถมวัยเพศ ชาย และเพศหญิง ในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 ของโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี โรงเรียนพระหฤทัยอโศก และโรงเรียนเลิศพัฒนาศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการเลือกเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ในช่วงเวลาเย็น เฉลี่ยวันละ 3-4 ชั่วโมง ซึ่งรายการที่มีการเปิดรับชมมากที่สุด ได้แก่ ละคร และการ์ตูน และกิจกรรมที่ทำเป็นประจำในขณะที่เปิดรับชมสื่อโทรทัศน์ คือ การรับประทานอาหาร จึงทำให้พ่อแม่ หรือผู้ปกครองมีโอกาสให้คำแนะนำแก่เด็ก หากพบว่ามีความผิดปกติของการแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสม

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้และการตีความความหมายของเด็กประถมวัยเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศในรายการโทรทัศน์ คือ เพศ อายุ และประเภทของโรงเรียน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเด็กประถมวัยมีการรับรู้และการตีความความหมายเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศในมิติของ “เพศสรีระ” ได้เหมือนกันหมด แต่จะมีความแตกต่างในเชิงลึกเมื่อมีภาพการแสดงออกทางเพศในมิติของ “เพศสภาพ” และ “เพศวิถี” โดยในเพศชายจะมีการให้คุณค่าความเป็นเพศชายไว้เหนือเพศหญิง และในเด็กประถมวัยที่อยู่ในสังคมที่มีแต่เพศเดียวกันมักจะมีการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศสภาพ และเพศวิถีของตนเองแน่นแฟ้นขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็อาจจะไม่สามารถเข้าใจถึงเพศสภาพ และเพศวิถีของเพศตรงข้ามได้อย่างแน่ชัด

โดยสรุปคือ เด็กประถมวัยมีการรับรู้และการตีความความหมายเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศไม่แตกต่างจากผู้ใหญ่ โดยเด็กจะค่อยๆ เรียนรู้ และซึมซับเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทของแต่ละเพศจากสิ่งที่อยู่รอบตัว ทั้งพ่อแม่ ครู เพื่อน และสื่อ โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ ซึ่งมีความใกล้ชิดกับเด็กมากกว่าสื่ออื่นๆ และเปรียบเป็นสังคมเสมือนให้เด็กได้เรียนรู้ เพื่อสร้างอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองให้มีความชัดเจนมากขึ้น

The objectives of this quantitative research are to analyze the children's perception and interpretation of sexual expression in television programs together with the analysis of the factors affecting the children's perception and interpretation of sexual expression in television programs. The process of the study comprises of the collection of the data through questionnaire and the focus group interview. This research is conducted based on the theory of psychosexual development in children, psychology of perception and the concept of sexuality in society.

The target groups of this research are both girls and boys of the 4th, 5th and the 6th year primary school from three institutes namely, Assumption Thonburi School, Khemasiri Memorial School and Lerdpattana School. The results showed that both girls and boys watch television most intensively in the evening for the average of 3-4 hours each day. Most popular television programs are soap drama and cartoon. Television is often watched during meal time where parents are able to advise their children if inappropriate sexual expression is exhibited.

The results also showed that gender, age and type of school influence the perception and interpretation of sexual expression on television. It can be clearly seen that all of the children are able to perceive and interpret the sexual expression in the "biological dimension". However, there are the differences for the sexual expression in the dimension of gender and sexuality. The boys value the masculinity over the femininity. Moreover, children who were in the one-gender-society were usually learned better about their own gender and sexuality but they might not clearly understand the gender and sexuality of the opposite sex.

In conclusion, there were no differences between children and adult on the perception and interpretation of sexual expression through media. Children could learn and absorb gender roles and status from the surroundings including their parents, teachers, friends and media especially TV media, which was the closest connection to children. Furthermore, TV media could act as virtual society for children to learn to create their evident sexual identities.